

Čítanka pre dyslektikov

Katarína Loulová

Druhé slovenské vydanie

Vydalo vydavateľstvo Albatros v Bratislave v roku 2022

v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,

so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie 2 728

Zodpovedný redaktor Tomáš Krejčířík

Jazyková korektúra Michaela Kobidová

Ilustrácie Barbora Hajduová

Návrh obálky Martin Sodomka

Sadzba Pavel Václav Vaščák

Tlač Iva Vodáková – DURABO, Čelákovice

Text © Katarína Loulová, 2020

Illustrations © Barbora Hajduová, 2020

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2020

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-566-3001-3

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:

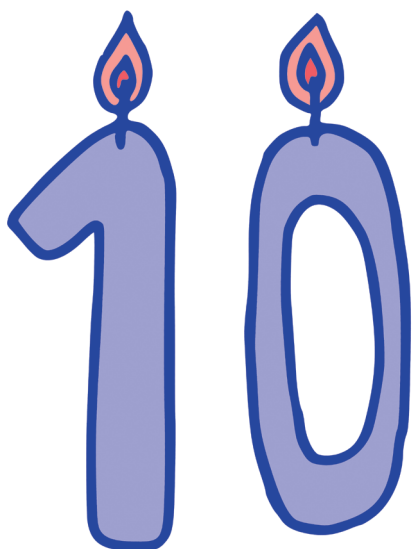
www.albatrosmedia.sk

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/4445 2046

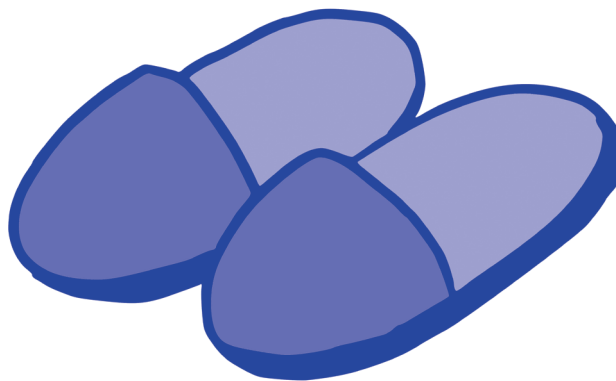
ALBATROS MEDIA

CUKRÍKOVÁ VOJNA

Bol prvý jarný deň a počasie akoby skutočne chcelo každému túto správu oznámiť – slniečko svietilo, na oblohe ani mráčika. Človeku sa hneď ľahšie ráno vstáva. Dominik mal však ešte jeden dôvod na dobrú náladu – dnes mal narodeniny, 10 rokov. Také prvé okrúhle výročie. Jasné, že mať desať rokov nie je až taká

sláva, aká to bude, keď bude mať konečne 18. Ale rozhodne je to dobrá zámienka na povznesenú náladu. Ešte ležal v posteli a predstavoval si, čo všetko ho dnes asi čaká, keď do izby vošla mama. „Dobré ránko, spachtoš! Slnko je už dávno hore a ty ešte spíš? Že sa nehanbíš.“ Mama rada takto zapárala, vedela, že dnes Dominik nebude mať problém so vstávaním. Už od večera sa nevedel dočkať. Má totiž na popoludnie naplánovanú narodeninovú oslavu s kamarátmi. Ešte že jeho narodeniny tento rok tak skvele vyšli na piatok. A úžasné je aj to, že dnes majú v škole iba 4 hodiny – celkom výnimočne, lebo posledná hodina im odpadá, pani učiteľka angličtiny niekam cestuje. Bral to ako narodeninový darček od nej. Obliekol sa, zjedol pripravené raňajky a vyrazil do školy.

Dnešok si nenechá ničím pokaziť, to veru nie! V šatni sa to síce takmer zvrhlo na šarvátku, lebo mu niekto zasa kamsi založil prezuvky. Rišo sa podozrivo vyškieral, keď sledoval Dominikovu snahu nájsť ich. „Rišo, netvár sa a povedz, kam si mi dal papuče!“ vybuchol Dominik. „Jááá? Ja nikam. Kam by som ich dával?“ bránil sa Rišo. „Nehraj formu! Vidím, ako sa vyškieraš. To nebude len tak!“ „Dobre, dobre – pozri hore na policu, tam sú,“ priznal Rišo. „Chcel som si z teba iba vystreliť, nemusíš sa hneď durdiť.“ „Máš jedno šťastie, kamarát, že mám dnes narodky a dobrú náladu. Pre tentokrát ti odpúšťam, ale nabudúce si podobné srandičky odpusti, nemám chuť meškať na prvú hodinu práve dnes,“ uzavrel spor Dominik a rezko vykročil zo šatne, aby nakoniec naozaj nemeškal. V triede už boli všetci, okrem Riša, ktorý sa ešte stále motal v šatni. O chvíľu zazvonilo. Štyri vyučovacie hodiny prebehli ako nič a na konci tej poslednej pani triedna učiteľka povedala: „Deti, dnes tu máme oslávenca. Dovoľ, Dominik, aby som ti v mene celej triedy zaželala všetko najlepšie, aby sa ti ďalej tak dobre darilo v učení. Gratulujem ti k dnešným narodeninám!“ „Ďakujem, pani učiteľka,“ trochu rozpačito povedal Dominik. Nečakal, že pani učiteľka z jeho narodenín urobí takúto oficialitu. Asi sa aj trochu červenal, lebo cítil na sebe pohľady všetkých spolužiakov a spolužiačok (čo ho rozptyľovalo ešte o čosi viac). Na to celá trieda nahlas spustila: „Veľa šťastia, zdra-via, veľa šťastia zdra-via, veľa šťastia,

milý Dominik! Veľa šťastia, zdra-via!“ Dominik v tej chvíli vyzeral ako taký rak – bol červený od korienu vlasov až po krk a bolo mu jasné, že toto nevidí jedine slepý. Pani učiteľka si to všimla tiež. Podala mu ruku a povedala: „Tak teda ešte raz, Dominik, všetko najlepšie!“ A dala mu veľký balík jeho obľúbených cukríkov. Za pani učiteľkou stáli zoradení spolužiaci a jeden za druhým mu blahoželali. Keď sa Dominik konečne ako-tak spamätal, vytiahol z aktovky ďalšie dva balíky cukríkov, ktoré priniesol pre spolužiakov a všetkých ponúkol. V tej chvíli zazvonilo a pani učiteľka odišla z triedy, pretože ďalšiu hodinu učila v 4. C. Dominik nechal otvorené balíky s cukríkmi kolovať po triede, aby si mohol každý vziať, koľko chce. Zrazu niekto zakričal: „Rišo, chytaj!“ Kým si stihol uvedomiť, čo sa deje, letel vzduchom cukrík smerom na Riša, no ten sa v poslednej chvíli uhol a cukrík trafil Zuzku do ramena. „Dano, ty si ale...! To bolelo!“ vykričala Zuzka. Zahnila sa a z celej sily hodila svoj cukrík späť na Dana. „Aúúú!“ bedákal Dano a zdrapol balík cukríkov, ktorý držal v rukách vedľa neho stojaci Filip. Nabral za hrst' a šmaril ich smerom, odkiaľ priletela strela. Zuzka nečakala na odvetu a bežala opačným smerom. Cukríky boli odrazu všade, leteli vzduchom všetkými smermi a celá trieda začala boj. „Cukríková vojna?“ skríkol Rišo. Nebolo ho treba dvakrát nabádať. Dominik sa so zdesením iba bezmocne díval okolo seba. Cukríky lietali, deti kričali... Bolo jasné, že je iba otázkou času, kedy do triedy vtrhne nejaká učiteľka. Jasné. Dvere sa rozleteli a v nich s výrazom zúrivého pitbula (rozumej zúrivého psa), stála s rukami vbok pani učiteľka

Dobráková. „To nemyslíte vážne!“ zjačala vysokým tónom až sa zatriasli sklenené výplne okien. „Ihneď s tým prestaňte! Čo to vystrádate?“ V triede okamžite nastalo hrobové ticho a všetci zostali stáť, ležať či sedieť v takej polohe, v akej práve boli v momente, keď začuli učiteľku. „Kto je za toto zodpovedný?“ vyšetrovala pani učiteľka Dobráková. Dominik pochopil, že je to na ňom. „Ja, prosím. Nehnevajte sa, pani učiteľka. Ja to všetko upracem, už sa to nebude opakovať. Sľubujem.“ „V poriadku Dominik, nebudem to teraz riešiť poznámkou, hoci by ste si ju všetci zaslúžili. Viem, že máš dnes narodeniny, preto to nechám tak, ale po prestávke prídem skontrolovať, či je trieda uprataná,“ vyhlásila pani učiteľka a odišla. Nikto sa už neodvážil pokračovať v cukríkovej vojne. Dominik zbieral cukríky zo zeme kľačiac na kolenách. Tak takto si svoj narodeninový deň ozaj nepredstavoval. Spolužiaci sa najskôr na neho ticho dívali, no Rišo zrazu skríkol: „No čo je, zbabelci? To ho necháte zbierať samého? Poďme, nech to máme čo najskôr upratané.“ A na Dominikovo prekvapenie sa celá trieda pustila do zbierania cukríkov, ktoré boli skutočne všade – na zemi, na laviciach, na stoličkách, na skrini, dokonca aj na lampe a okenných parapetných doskách. V priebehu piatich minút bolo všetko upratané. „Dominik, prepáč, bola to moja vina, ja som to začal. Neviem, čo mi to napadlo,“ povedal odrazu Dano so sklonenou hlavou. „Pokazil som ti narodeniny. Mrzí ma to.“ „Ale nie, nepokazil. Naopak, všetci ste ma prekvapili, ako ste mi blahoželali. A ďakujem za pomoc. Nakoniec – tá cukríková vojna bola celkom zábava,“ usmial sa Dominik na Dana a aj na zvyšok triedy. Bol rád,

že sú taký dobrý kolektív. A aj keď občas vymýšľajú úplné koniny, sú to kamoši a nenechajú ho nikdy v kaši.

Ak si čítal pozorne, odpovieš:

1. V aký deň mal Dominik naplánovanú narodeninovú oslavu?

- a) v utorok
- b) v sobotu
- c) v stredu
- d) v piatok

2. Koľko vyučovacích hodín mali v škole v deň Dominikovej oslavy?

.....

3. Čo dostal Dominik od pani učiteľky k narodeninám?

- a) nový bicykel
- b) knižku
- c) cukríky
- d) loptu

4. Ako dopadla cukríková vojna?

- a) vyhrali chlapci nad dievčatami
- b) Dominik dostal poznámku do žiackej knižky
- c) minuli sa všetky cukríky
- d) Dominik musel upratať triedu

Porozprávajte sa

(vzorové otázky, je možné ich doplniť o ďalšie):

Zažil si niekedy aj ty cukríkovú vojnu? Alebo vankúšovú vojnu? Aké zvyky máte u vás v škole, keď má niekto zo spolužiakov narodeniny alebo meniny? Už si z teba niekedy niekto zo spolužiakov vystrelil? Ako to dopadlo? Vymysli, ako by sa skončil príbeh, keby do triedy počas cukríkovej vojny nevošla pani učiteľka Dobráková?

KUCHÁRKA JANKA

„Konečne je tu koniec školského roka!“ tešila sa Janka a už sa jej hlavou preháňali stovky myšlienok, čo všetko cez nadchádzajúce dva mesiace prázdnin podnikne, kam pôjde do tábora, kam na kúpalisko a ako si s Beatkou, svojou najlepšou kamarátkou, a bratom Miškom užijú skvelý čas ničnerobenia a oddychu bez otravných domácich úloh